

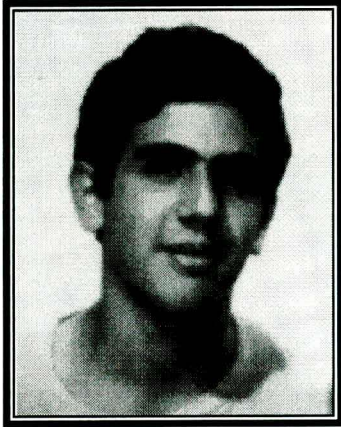

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי דוד דלרוזה ז"ל

בן גאולה ושלמה

נולד בירושלים

בתאריך י' באלול תשכ"ט, 23/8/1969

התגורר בירושלים

התגייס בינואר 1988

שרת בחטיבת הנח"ל

נפל בפיגוע חבלני ביריחו

בתאריך י"ד בטבת תשמ"ט, 22/12/1988

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 10 שורה: 8 קבר: 8

הותיר אחריו הורים, שלוש אחיות ושני אחים

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן גאולה ושלמה. נולד ביום י' באלול תשכ"ט (23.8.1969) בירושלים. דוד למד בבית-הספר היסודי הממלכתי-דתי 'פרדס', ואחרי-כן בתיכון 'גינגלי' ובישיבה התיכונית 'קרית חינוך' במבשרת ירושלים. היה חבר בתנועת הנוער 'בני עקיבא', הצטיין בספורט והיה פעיל במשמר האזרחי. עוד מנעוריו, אחת מתכונותיו הבולטות היתה אהבת הזולת והוא היה מוכן להקרבה ולמסירות נפש. אוהביו כינהו דודו.

בראשית ינואר 1988 גויס לנח"ל, במסגרת 'בני עקיבא', לגרעין 'מעין' בקיבוץ נצרים. לאחר הטיروנות השתלב בקורס אלחוטנות ואחר-כך שירת כקשר מג"ד. היה חייל מסור ואחראי, בעל מוטיבציה גבוהה ויסודי מאוד.

ב-30 באוקטובר 1988 היה דוד בדרכו מטבריה לירושלים, לביצוע ניתוח קל, כדי להעלות את הפרופיל ולהשתתף בצניחה. כשהגיע האוטובוס ליריחו, נזרקו עליו שלושה בקבוקי תבערה והוא עלה בלהבות. דוד נפצע בעת שניסה להציל את רחל וייס ואת שלושת ילדיה, שניספו באותו פיגוע.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

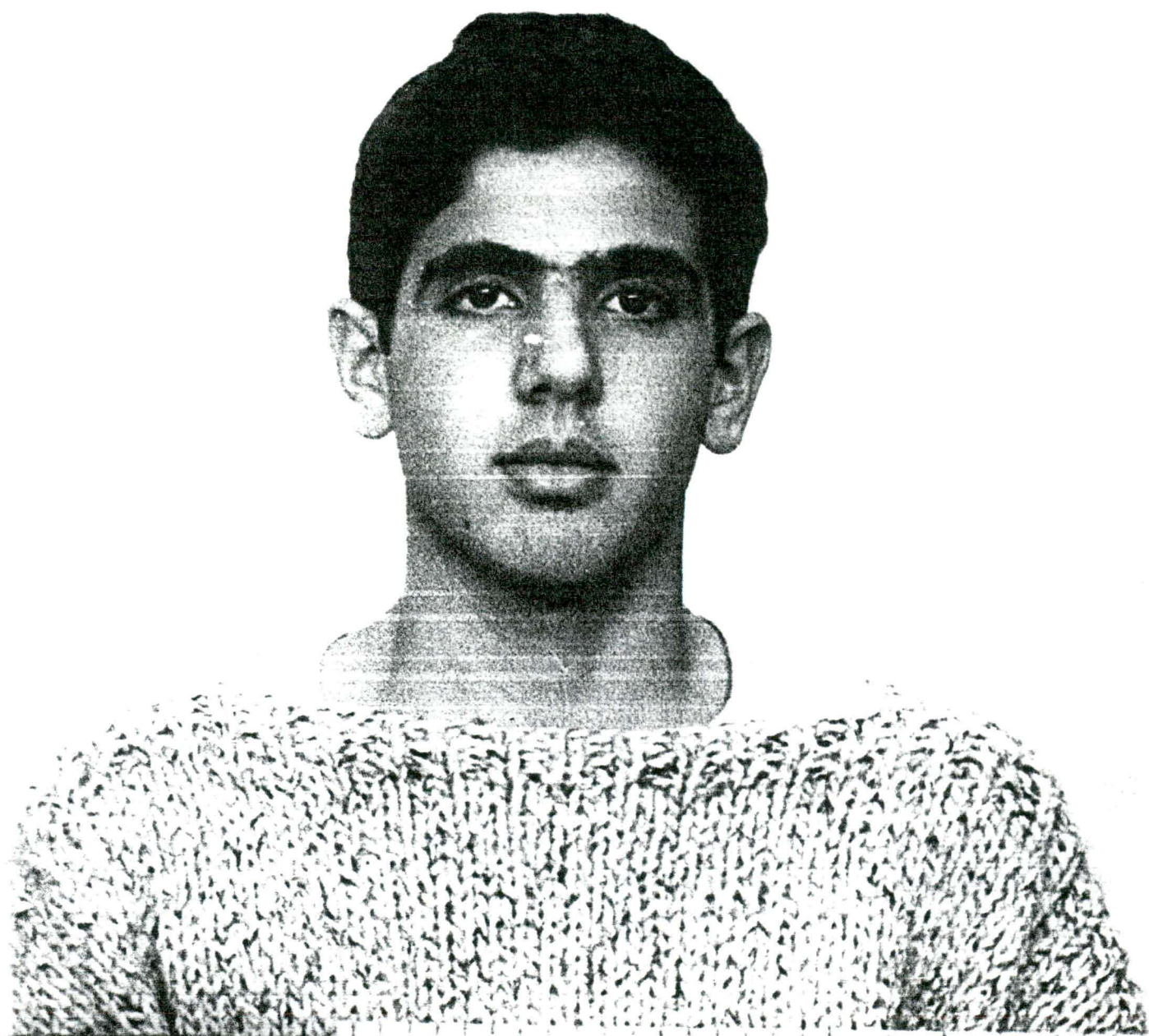
עיריית
ירושלים

ידיו ופניו נכוו באורח קשה והוא הועבר ליחידה לטיפול נמרץ בבית-החולים 'הדסה' בעין-כרם, שם התברר כי ריאותיו ולבו נפגעו קשה וכי רק השתלה תציל את חייו. דוד הוטס ללונדון בלוויית הוריו ושני רופאים מהיחידה לטיפול נמרץ. לאחר שבוע נפטר, עוד בטרם נותח. בימים האחרונים לחייו, מתוך הסבל הפיסי, והזיכרונות הכאובים, גילה דוד אצילות נפש בנסותו לעודד את בני משפחתו ולהפיח בהם תקווה.

ביום י"ד בטבת תשמ"ט (22.12.1988) נפטר דוד בבית-החולים בלונדון. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל בירושלים. על קברו נחקקו המלים, נפל בקרב ביריחו. השאיר אחריו הורים, שלוש אחיות ושני אחים - מזל, אמנון, תמי, שרית ואלעד.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה הביע שר הביטחון את הערכתו וציין את המסירות הרבה ועוז הנפש שגילה דוד בשירותו הצבאי. מול קברו הפתוח ספד לו מפקדו האישי: "עומד אני המום וכואב, מלווה בזיכרונות שירותו תחת פיקודי כקשר מג"ד, תפקיד שבו שהה במחיצתי ימים ולילות בתנאים קשים, תפקיד שביצע במסירות רבה, תוך הפגנת יכולת ורצון עז להתמודד עם קושי. בעיני ובעיני חבריו לדרך, דוד נפל כגיבור במאבק המתמשך על הגנת המולדת. התנהגותו ודרכו ישמשו אות ומופת ולאורם יתחנכו דורות רבים של לוחמים". לזכרו של דוד ניטע יער במצפה יריחו, הצופה על הכביש שבו התרחש הפיגוע.

ספר נכתב עליו וספר תורה נכתב לזכרו. כן נתרמו לזכרו אמבולנס ליישוב קרני שומרון ומגן מטעם 'התנועה לארץ-ישראל טובה' המסדר ע"ש זאב ז'בוטינסקי וקרן חסיה לחמי תרמו לזכרו פרוכת לבית-הכנסת 'אלומים' ברמת אשכול. ליד-שרה' נתרמו לזכרו כיסא גלגלים ומכשיר לחמצן וכן נכתב לזכרו ספר הפטרות. ספריות תורניות על שמו הוקמו הן ב'תלמוד תורה' ברמת אשכול והן בקיבוץ נצרים. זו שבקיבוץ נצרים הועברה לקיבוץ מעלה הגלבע.

4635547

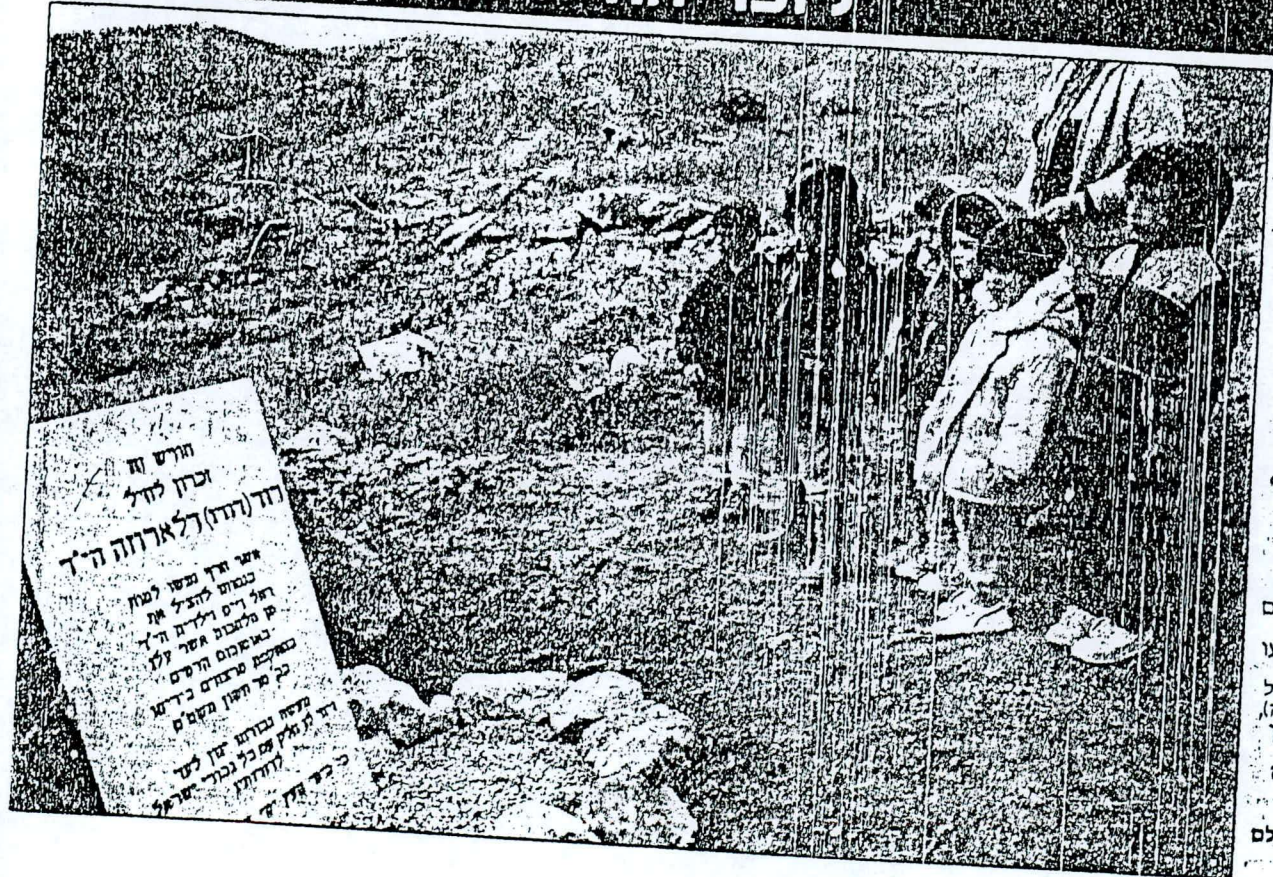
בס"ד

דוד דלארוזה ז"ל נולד בירושלים י' באלול תשכ"ט 23.8.1969

למד בבית הספר יסודי ממלכתי דתי פרדס, חטיבת בנינים בית ספר
גינזגלי, ישיבה תיכונית קרית חינוך מבשרת ציון.
התגייס לנחל במסגרת בני עקיבא לגרעין מעיין דוד לנצרים.

ב-30 באוקטובר היה בדרכו מטבריה הביתה לביצוע נתוח כדי להעלות
את הפרופיל ולהיות חייל קרבי בצנחנים אוטובוס שנסע מטבריה
לירושלים כשהגיע ליריחו נזרקו לעברו בקבוקי תבערה והאוטובוס
עלה באש ואז נשארו באוטובוס רחל וייס ו שלושת ילדיה,
דוד אשר ישב בספסל אחד לפני רחל ניסה לפרוץ את חלון האוטובוס
בקת הרובה אך לא הצליח ואז הצליח לפתוח פתח קטן וניסה להשפיע
על רחל שתצא איתו דרך הפתח שבחלון אך היא סירבה לצאת ודוד היה
מוציא מדי פעם את הראש מחוץ לחלון כדי לנשום קצת אויר ושוב היה
מפציר בה לצאת עד אשר החליט להחזיק בידה וניסה למשוך אותה אך
לא הצליח ובשעה שהיה עם כוונות בידים ובפנים וכששמע את רחל
צועקת שמע ישראל אז זרק את הנשק ונשלף החוצה.
ובאמבולנס שהוביל אותו לבית החולים לא הפסיק לשאול על נשקו על
אף מצבו הקשה ובהגיעו לבית החולים הדסה עין כרם אובחן מצבו
ונאמר לנו ע"י הרופא התורן שהכוונות בפנים ובידים דרגה ב'
והדבר המדאיג ביותר שנשמ הרבה עשו והועבר לטיפול נמרץ וחובר
למכונת הנשמה.
מצבו היה מדי פעם משתפר ושוב מדרדר עד שהוברר כי הראות פגועות
מאוד קשה והטיפול היחיד זה השתלה אשר נעשית בבית החולים
שבלונדון.
דוד שהה בבית החולים רק שבוע ימים ונפטר בלונדון לפני שהגיע
אל שולחן הניתוחים. 25.12.88 י"ד טבת תשמ"ט.

לזכר החייל שהקריב עצמו

נטיעות ט"ו בשבט של חקקיל עמדו אתמול בסימן המיבצע. עץ תחת עץ אלמי אזרחים, ובהם תלמידי בתי-ספר, נטעו עצים בחורשות רבות בארץ, ובמיוחד באלח שהיו בהן הצתות בקיץ האחרון. 1500 אזרחים נטעו עצים ביער בקוע שליד צומת נחשון, שנשרף בקיץ שעבר על ידי מציתים במהלך גל השריפות הענקי. בין הנוטעים: מאות חיילים, עולים חדשים, קצינים בכירים במילואים ונהגים שעברו בכבישי האיזור. ילדי חישובים בסביבה חורשה על שמו של החייל דוד דלרוזה ז"ל (בתמונה), שחקריב את חייו בנסיון להציל את חייהם של רחל וייס ושלוש ילדיה ז"ל מאוטובוס הדמים ביריחו.

כתב דני קיפר, צילם אבי אוחיון, זום 77

חורש טו
זכרון לחיל
דוד (דוד) דלרוחה הי"ד
אשר יחד נשאו למנוח
כמוסו להציל את
דוד ריס וילדיו הי"ד
מן מלכודת אשר עלו
באוטובוס הדמים
במחנה טרמפס כד"ש
ב"כ סד השון משמ"ס
נשחט עבורנו זמן לטו
יד מן אלף שם כל נכדו ישראלי
דלרוחה
כ"ב טו

יעקב העליון כאור גדול

אם היינו צריכים למנות את גיבורי השבוע שעבר מלא-כתנו היתה קלה. שמותיהם נושרים כגשם לא-ברכות שהרווה את שדות התככים של הפוליטיקה.

הגיבור האמיתי, זה שאני מצדיע לו בהתרגשות, ירד אלי קבר ביום ששי. לעור-מת גיבורי הפוליטיקה, שששו להקריב אחרים למען עצמם - הגיבור שלי, חייל אלמוני ששמו דוד דלרוזה, הקריב את חייו כאשר פרץ אל האש והעשן. להציל את רחל וייס ושלושת ילדיה, שנלכדו באוטו-בוס שהוצת בבקבוק תבערה ביריחו. החיים אינם מפנקים אותנו. מה עוד, שאנו הישראלים מחמירים את המציאות בגלל נטייתנו, כמעט אמרתי הנאתנו, לחי-טט בכיעור. אנו חברה שבה הכל מגנים את

הכל. גבורת דניאל, אוד לא מוצל מאש, מלמדנו, כי לא כולנו כה רעים כשם שכולנו מתארים את עצמנו. דניאל לא עשה חשבון. בבקשו להציל אחרים בלע עשן ונפגעו לבו וריאותיו ללא תקנה. שבועות נאי-בק עד שבסוף השבוע שעבר מת בלונדון. שם קיוו להשתיל בו לב וריאות חדשים. מן הלהבות עלה דניאל כאור גדול. הגיבור לא נפל בעת מילוי תפקידו. הוא נפל בעת מילוי הרבה יותר מכל תפקיד, שליח חובתו כבן אנוש. כמותר האדם. כאציל. אני לא בטוח שהרמטכ"ל לא צריך לחשוב על הענקת אות המופת והגבורה והעוז לדי-ניאל. אין צורך לתקן אותי. אני יודע שא-לה שלושה אותות. דלרוזה - כשושנה. דלורוזה - מכאיב.

בית עמית - אדם אמת צדק - החלון - החלון
 כשהיה איתו קאמיליוס צדק הציוני
 ועל ידו בק ניצלה החוליה לשהיה
 אחסרת הכרה ליד האוטומים והוא
 צמח עליהם האוטומים באים.
 יום אחד הפציעה של צדק אירקני אצל
 שאתה הולצברג אבי הפצוץ ושאל את צדק
 מה הוא כוונה טאווניה, או כביו טמס
 או ש צדק אחר ונגד צדק אירקני בק
 גפילין וציונות ואכן טענה הולצברג הבטיח
 לאחת ציונות וגפילין. אך איך ואם
 צדק לא יצטרף להתפילין קיומים ולא נהנה
 ונלאו טמס אבל מה שהיה באוטומים
 לאמר שהיוצאים מן הפציעה נאדם לנו כי
 התפילין של צדק לא נהנה ונלאו טמס
 כגון שהם צדק טמס אולם של אציות
 התפילין של אבן אבן קהלת. אכשהוא
 או אדם חובן אבן אדם ונראה אכשה
 ואולם כגילוי אציו של כן אבן אהנים
 על כוונתו וכלי אבן אבן אהנים

גבול לשבט גליל ונגד היה צה בליל
 לבת אפרת בקרב למחר שהגאון מן ההיכל
 ביקש לבדו גיפה ויש היום ודגל צה לוי
 כי לבת היום ביקש לקבל מן הגולים על
 לבת ואם שאני בהימני לא יזכר עבד לקבל
 גבול בל גילה וזוהי הספרתי מן אלני
 לא נאקה טוב מן הגולים כי לא ישרי
 בלילה וליביון בלב את ההימני הנבון
 אק פוג לא הסכים תמיד וזה לדקנא מן
 מן התולים עם אמת גמר קבלה תקנא
 מן הגולים אפילו אין נכדס לא גפסיק לקול
 כי את נהנה מצד אחר התולים אקס

לטקנא יהי נבין
 דאב בלע גמל האלק החובס"ם הללו
 אלקה מעקה שבתל ג"צו שלמים יגליב
 הדיב'ד בלם' מעלה וכלליל מה הכאת
 הולבד ע'לפי מעלה היום הוא אתכ"ו
 גמלו כצונו של ה' לצנע במאסו לאור
 הסכמה פאל כלינו אק צב'צ'ים
 מקבלים יפ'רים באהבה ואבן ספ' יפ'רים

דלים ומא'ב ע'בב אמתל ומ'ק א'נים
 א'נן ה'סאמוס ה'ו ק'ם'א א'אלב א'ל'פ'א'ו'ב'ה
 ה'א'ב'ים א'ה'ת'ל'ים א'ב'ל'א'ה'ם צ'י'נ'ו'ה
 ה'ת'ל'א'ה' ב'ה'ה ב'ת'ל'ה' ה'י'ב'ים א'ב'ס'ים
 א'ב'א'ב' צ'ל'י ה'י'ב' ה'ק'ב'ב' א'ב' א'ג' א'ב'ל'
 ב'ס'ת'ת'ל'ת'י א'ב'ל' א'מ'ת'י ל'ב'ב'ל'ת' כ'ל
 ה'צ'ב'וק'ים ה'א'ל' י'ה'י'ה' כ'ר'י'ל' א'ג'י' ל'
 ב'כ'ל'ת'ק' א'מ'א'ל' א'ל' ס'ס'ס' ל'א' א'ל'ר'
 א'ג'ו' א'ל' א'ל'ב' ה'י'ה' א'ל'ל'ר' ס'א'ב' א'ב'א'
 ס'א'ב' א'מ'א'ל' א'מ'י' ק'י'נ'א' ב'א'ב'א' ה'י'ה' א'ל'ל'ר'
 ב'א'ב'ל' ס'ה' ת'ל'א'ב' ה'י'ק'ס' ס'ל'ת'ה' א'ב'י'ל'ו'
 א'ה'י'ה' ת'ל'ת'ה' ו'ע'צ'ב'ר'י' א'ה'ק'ו'ל'ת' ו'ח'ס'ר' נ'ש'א'ה'
 ה'י'ה' א'ב'ק'ס' ס'ל'ת'ה'
 כ'ל' ב'א'ן' ל'ה'ל'ה' ב'ב'ית' ה'ת'ל'ים' א'ב'ל'ב' ה'ת'א'ן'
 ב'ס'י'ס'ו'ל' נ'א'ר'ת' א'ר'ל'א'ב'ל'י' א'ל'ת' א'ש'ב'ת'ת'
 ב'י'ק'ס' א'מ'ת'ל' א'י'ל' א'נ'ת'ה' א'מ'צ'ל'ב' א'נ'ל'א'ב'ל'
 ח'ס'ר' א'ה'ת'ס'י'ס'ה' ב'י'ק'ס' ל'א'ב'ל' י'ג'ל'ה' ל'א' ק'י'ב'א'
 ו'ל'א'ב'ל' ה'י'ה' ק'ס'ת'ה' א'נ'צ'ב' ל'ק'צ'ב' ב'ק'י'ב'ים
 א'ב'ל' ב'א'ב'ל' ל'א' ו'ת'ר' א'ב'י'ק'ס' ל'א'ב'ל' ו'א'מ'א'ל'
 א'ת' כ'ל' ה'ק'י'ב'א'ם ב'א'מ'ל'ו' כ'א'ל' ב'ק'י'ב'ים

יטעם ביל פסח אן היין ע"י צה שיה
יין בלעבן וויסערל אפד גמ בוקג לעג
טירי שבת ויה צהנה אדנעם בראטן וילמ
יה אגנען לאגן אלעז אט היב"ם אולאכ
טאום. יאס אמוצ לפני פליכטן לקת אט הי
טאן ביב"ד קיב אט ליכא ואלאמ נעקן

בחום אבהבה
בלבאז בא לאפסל באאז הלגות היה
טל בכת הרבה עק השליו התולע אמ
אנה טאס הספיקן לפניק אט הרבה ביבא
שבת אט אמת אדא לאמס התעללה
אלוי לפניק אט בכת הרבה אט אל
טאס הספיקן לפניק ואלא ער אט
אנה אגנען למק שלע לא אביק אנה
בכאום בשלילי באלען לפני הוציאה א
עאדמין אבנת אט הרבה אחנית אקא
נעמא אאלעז אגנען למק בלז לא אמת

מצות ברכת הרבנים
בלהיה ציב בן שלם שניש נפל אן הטי
אפצט אפאצטע מחקה לשני אבליצט דו
על אלא אחני הציונים ראה איל בלה
לא סלוחה אט לא אעלה אוב פטמ

באתם הלאים בלשון ברכה בלשון התורה
בזמן שאתם אומרים האמת בתעם
וכשאתם אומרים בלשון ברכה בלשון התורה
לשון האמת בלשון האמת בלשון התעם
והיה קשה לנו להסביר להם את המצב
ואם אבא אבא בלשון האמת בלשון התעם
כך אמת הבלשן לא כדאי ללמוד בתעם
אלא באמת בלשון האמת והם לא יסבחו
אך לאמת בלשון האמת והוא האמת והם
אמת בלשון האמת והוא האמת והם
כי הלא ישי לה אמת בלשון האמת
עוד אמת אם בלשון ברכה בלשון התעם
באמת בלשון האמת בלשון התעם
באמת בלשון האמת בלשון התעם
למען אמת בלשון האמת בלשון התעם
למען אמת בלשון האמת בלשון התעם
למען אמת בלשון האמת בלשון התעם

הובא למינוחות

דוד דלרוזה. תמונה מתוך פנקס חוגר

7 שבועות נאבק רב"ט דוד דלרוזה על חייו. בשבוע שעבר, נפטר בלונדון. שרף את ריאותיו כשניסה להציל את רחל וייס ושלושת ילדיה

